

Gestur Einarsson á Hæli.

Gestur Einarsson á Hæli, sonar-
sonur Gests Gíslasonar, var orð-
heppinn og fljótur til svaris. Árið
1907 eða 1908 var hann að halda
hrossamarkað austur á Landi. Þangað
komu margir með hross er þeir vildu
selja. Einn þeirra var Filippus Sæ-
mundssonur bóndi í Klofa. Kom hann
með 6 velra þamlaðu hest, fór að
ljóða Gesti hann og hrósaði honum
og segir meðal annars: "Það er gott
fyrir þig að kaupa hestinn, það má
brúka hann til alls." Gestur mælti:
"Fyrst hesturinn er þessi kostgripur
er heppilegt fyrir mig að kaupa hann,
ég á nokkrar hryssur sem ég vil
þáta eiga fölöðu, en væntar hest.
Nú get ég notað þennan."

Það var á lestunum um alda-
mötin 1900 að serra Valdimar Briem
Gestur Einarsson á Hæli, Bjarni Stefáns-
son ættabúr frá Núpstúni og Ófeigur
Stónsson frá Geldingaholti voru saman
á ferð til Reykjavíkur. Það var um
miðjan dag er þeir fóru niður Svina-
kráun. Væður var gott, sólskin og
heiðrikja og sætt tunglið á vesturlöfti.
Þá mælti Gestur við Bjarna - Þeir
voru skammt á eftir Ófeigi: "Það
er ég viss um að hægt er að telja
Ófeigi trú um að skyið semu við
sjáum í vestrinu sé tunglið." Gætti
hann þess að tala það hátt að
Ófeigur heyrði en lét semu hann
segði þetta við Bjarna í hljóði.
Litlu síðar ridur Gestur til Ófeigs
og segir: "Sérðu tunglið þarna í
vestrinu?" Ófeigur segir: "Ég sé
ekkert tungl, hef heldur aldrei vitað
að tunglið sæist um hábjartan dag
í sólskinu og heiðrikju. Það er

naumast þú heldur ég sé einfaldur að
trúa svona vitleysu.

Gestur sýnir honum nú fram á
að þetta sé tunglið og færir fram
rök fyrir því, en það dugur ekkert.

Skömmu síðar lýður Ófeigur sam-
stíða seira Valdimar og segir: "Gestur
er að reyna að telja mér trú um að
skýið þarna í vestrinu sé tunglið
en þú ég sé vitlaus læt ég þann
ekki telja mér trú um þá vitleysu.

Þeir Gestur og Bjarni heyrðu
þetta álenodur og þótti þessi leitur
hafa gengið að vonum.